

думку... і за вас не піде! [зразу посум-
нів, відтак з радости гуляє]. Ви тепер
вільний. З поважанем — Михайло Роз-
бийніс. (складає лист поволи, цілує та
сердечно приговорює). Дайже му Боже
царство небесне! Який добряга старий
небіщик!... Тепер зможу свobodно ви-
брати, кого захоче мое бідне сердень-
ко... З радости аж світ мені покрасшав.
чую якусь силу в собі, молодість... Мо-
же ще й ум зміцнить ся та перестану
забувати ся!...

(відходить).